

1967 ஜூன் 42] [Thiru C. N. Annadurai]

such trafficking. I find that my Hon. Friend was very explanatory in that he was having some connection in his capacity as an advocate. . . (Thiru K. Vinayakam: Let not your people be under the impression that I am a drunkard.) May I announce to the House that Mr. Vinayakam is a teetotaler. The offer he has made will be taken into consideration as and when necessity arises. Now, would request the House to accept the Motion.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

இரண்டாவது பிரிவு பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

நெடுந்தலைப்பு, முன்னுரை முதல் பிரிவு ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Mr. Speaker, Sir, I move : " That the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1967 (L.A. Bill No. 5 of 1967) be passed."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டது.

(இ) தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த)
மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 6/1967.)

* மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, " தமிழ்நாடு 1967-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 6/1967) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் " என்று மிரேரேபிக்கிறேன்.

தமிழக 1959-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் (தமிழகச் சட்டம் 1/1959) வரி விதங்களில் சில மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. 1967-68 வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பெருந்த அளவில் வருமானப்பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருப்பது மட்டும் இதற்குக் காரணம் அல்ல. இரண்டு சதவிகித மத்திய விற்பனை வரி 1—7—1966-லிருந்து 3 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்பட்டிருப்பதும் இதற்குக் காரணமாகும். இந்த 3 சதவிகிதத்தைவிட குறைவான வீதப்படி மாநிலச் சட்டத்தின்கீழ் விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிற சரக்குகளைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் விதித்துள்ள இந்த 3 சதவிகித உயர்வின் பயனை நாம் துயக்க முடியாது. அறிவிக்கப்பட்ட பொருள்கள் மீது தமிழக 1959-ம் ஆண்டு 1 வது சட்டத்தின்படி வரி வீதம் இப்போது 2 சதவிகிதமாகவோ அல்லது அதற்குக் குறைவாகவோ உள்ளது.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1967 ஜூன் 24]

அச்சட்டத்தின்கீழ் பல முனை வரி விகிதம் $2\frac{1}{2}$ சதவீதமாக உள்ளது. இப்பொருள்களிலே மாநிலங்களுக்கிடையே நடைபெறும் வாணிக அலுவல்களைப் பொறுத்தவரையில், அனுமதிக்கப்பட்ட அளவாகிய 3 சதவீதப்படி இம்மாநிலம் இதனால் வரி விதிக்க இயலாமல் உள்ளது. எனவே, வரிவிகிதங்களில் ஓரளவு மாறுதல் செய்ய வேண்டும் என அரசு முடிவு செய்துள்ளது. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 1967-68-க் குரிய வரவு-செலவுத் திட்டத் தைத் தமிழகச் சட்டப் பேரவை முன்வைத்து உரையாற்றிய போது விற்பனை வரி விதிப்பில் கீழ்க்கண்ட மாறுதல்களை அறிவித்தார் —

(1) பலமுனைவரி விதிப்பின் பொது விகிதத்தை $2\frac{1}{2}$ சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதமாக உயர்த்துதல்;

(2) சட்டத்தின் முதல் அட்டவணையில் 1 முதல் 14 வரையுள்ள ஆடம்பரப் பொருள்களின் (luxury goods) மீதான ஒருமுனை வரிவிகிதத்தை 11 சதவீதத்திலிருந்து 12 சதவீதமாக உயர்த்துதல்;

(3) முதல் அட்டவணையின்கீழ் வருகிற (சிக்கரி, காப்பி, தேயிலை, சோப்பு, மண்ணெண்ணெய், ரசாயன உபங்கள், தங்கம், வெள்ளி நீங்கலாக) ஏனைய ஒருமுனை சரக்குகளின் மீதான வரி வீதத்தை இப்போது இருப்பதைவிட $\frac{1}{2}$ சதவீதம் உயர்த்துதல்;

(4) சட்டத்தின் 2-வது அட்டவணையில் குறிப்பிட்டுள்ள அறிக்கையிடப்பட்ட சரக்குகளில் (declared goods) பருத்தி, (பருத்தினூல் நீங்கலாக), நிலக்கரி, கல்கரி, இரும்பு, உருக்கு, சணல் (வேர்க்கடலை தவிர) எண்ணெய் வித்துக்கள், தோல் ஆகியவற்றிற்குரிய வரிவீதத்தை 2 சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதமாகவும், வேர்க்கடலையைப் பொறுத்தவரையில் $1\frac{1}{2}$ சதவீதத்திலிருந்து 2 சதவீதமாகவும் பதப்படுத்தப்பட்ட தோலைப் பொறுத்தவரையில் 1 சதவீதத்திலிருந்து $1\frac{1}{2}$ சதவீதமாகவும் உயர்த்துதல்.

சட்டத்தின் 17-வது பிரிவின்கீழ் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்புக்களின் மூலம் வரி குறைக்கப்பட்டிருந்தால், அவ்வாறு குறைக்கப்பட்ட வரி வீதத்தை $\frac{1}{2}$ சதவீதம் உயர்த்தக் கருதப்படுகிறது.

சட்டத்தின் 3 (1) பிரிவின்கீழ் வரிவிதிப்பு விலக்கு பெறுவதற்கான மொத்த வியாபாரத் தொகை வரம்பு ரூ. 10,000 ஆக இருப்பதை உயர்த்த வேண்டுமென வர்த்தகர்களிடமிருந்து அடிக்கடி வேண்டுகோள்கள் வந்துள்ளன. விற்பனை வரி விலக்குக்கான மொத்த வியாபாரத் தொகை வரம்பினை ரூ. 10,000-லிருந்து ரூ. 15,000 ஆக உயர்த்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதையொட்டி வியாபாரியெனப்பதிவு செய்து கொள்வதிலிருந்து விலக்குப் பெறும் வரம்பும் ரூ. 7,500-லிருந்து 10,000 ஆக உயர்த்தப்படும், இச்செயற் குறிப்புகளின் விளைவாக, 21 லட்சம் ரூபாய் வருமான இழப்பு ஏற்படும். இவற்றால் வரிவிதிக்கப் பெறுவோர் 16,000 பேர் பயன் பெறுவர்.

1967 ஜூன் 24] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

சிறு வியாபாரிகளுக்கு நிவாரணம் தரும் வகையில் சட்டத்தின் 7-வது பிரிவின்கீழ் உடன்பட்டு வரி (Compounding) செலுத்துவதற்கான மொத்த வியாபாரத் தொகை வரம்பு ரூ. 50,000-லிருந்து ரூ. 75,000 ஆக உயர்த்தப்படும். ரூ. 15,000-க்கு மேல் ரூ. 20,000-க்கு உட்பட்ட நிலைக்கான உடன்பட்டுச் செலுத்தும் வரி வீதத்தில் மாறுதல் எதுவும் இருக்காது. ரூ. 20,000-க்கு மேல் உள்ள பல நிலைகளுக்கு உடன்பட்டுச் செலுத்துவதற்கான வரி வீதம் கீழ் நிலைக்கு 1.3 சதவீதம் முதல் மேல் நிலைக்கு 1.7 சதவீதம் வரை இருக்கும். உடன்பட்டுச் செலுத்துவதற்கான (Compounding) தற்போதைய வரிவீதம், பலமுனை வரிவீதம் 2 சதவீதமாக இருந்தபோது நிச்சயிக்கப்பட்டதாகும். அதன்பின் அந்தப் பல முனை வரிவீதம் 2½ சதவீதமாகவும், இப்போது 3 சதவீதமாகவும் உயர்த்தப்பட்டு இருப்பதால், உடன்பட்டுத் தீர்க்கும் வரி வீதத்தை இப்போதும் நாம் உயர்த்துவதற்கு நியாயம் உள்ளது.

முதலாவது, இரண்டாவது அட்டவணைகளின்கீழ் வரிவீத மாற்றங்கள் மேற்படி சட்டத்தின் 59 (1) பிரிவின்கீழ் அறிவிப்பு கள் வெளியிடுவதன் மூலம் 1967 ஜூன் 18-ம் தேதி முதற்கொண்டு செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. உலோகங்களைப் பளபளப் பாக்கும் கம்பிகள் முதலாவது அட்டவணையின் 37-வது இனத்தின் கீழ் வரும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துவதற்காகவும், இப்பொருள் குறித்த எல்லா வரி விதிப்பு அதிகாரிகளும் ஒரே மாதியான வரி வீதத்தை மேற்கொள்ளுவதற்காகவும், அரசு மேற்படி சட்டத்தின் 59 (1) பிரிவின்கீழ் அறிவிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளது. 37-வது இனத்தின் கீழ் வரும் சரக்குகளின் விளக்கத்தை 1967 ஜூலை 1-ம் தேதி முதற்கொண்டு தக்கவாறு திருத்தியமைக்க இந்த அறிவிப்பு வகை செய்கிறது. மேற்படி சட்டத்தின் 59 (2) பிரிவின்கீழ் மேற்சொன்ன அறிவிப்புகளினால் அட்டவணைகளில் செய்யப்படும் மாறுதல்கள் குறித்து சட்ட வரைவு ஒன்றினைச் சட்டப் பேரவை யின் நடப்புக் கூட்டத் தொடரில் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது.

உடன்பட்டுத் தீர்க்கும் வரம்பினை (Compounding rate) ரூ. 75,000 என்று அதிகரித்ததன் விளைவாகவும், தமிழக விற்பனை வரிமேல் முறையீட்டு மன்றம் (Sales tax Appellate Tribunal) மேல் முறையீடுகளை விரைவில் முடிவு செய்வதற்காகவும் நடுவர் மன்றத்தின் உறுப்பினர் ஒருவர் விசாரித்து முடிவு செய்யக்கூடிய மேல்முறையீடுகளில் மொத்த வியாபாரத் தொகையின் வரை யறையை ரூ. 1 லட்சம் என்று உயர்த்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

மேற்சொன்ன நோக்கங்களை எய்த வகைசெய்யும் அளவில் இந்தச் சட்ட வரைவின் விதித் துறைகள் அமைந்துள்ளன. இச் சட்ட வரைவினை ஏற்று நிறைவேற்றுமாறு. இம் மன்றத்தை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[1967 ஜூன் 24]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Mr. Speaker, Sir, it is my duty to oppose L.A. Bill No. 6 of 1967.

Sales tax legislation has been initiated consequent on the introduction of Prohibition in our State in 1937. The then Chief Minister Sri C. Rajagopalachari was the author of sales tax. I may say that he is the father of it. This has been a fertile source of revenue so far as our finances are concerned. This is an indirect tax and it will affect the poor. That is my first contention.

There is a proposal to raise the two and a half per cent referred to in section 5 (b) of the Act to three per cent. The increase will adversely affect the consumers and there will be a tendency for the prices to increase. Even now, it has been urged on the floor of this House that there is a tendency for the prices to soar. It may be contended that the sales tax is imposed only on luxury goods. My reply to it is that even in this category of goods there will be a tendency for the prices to go up and the revenue accruing to the Exchequer is likely to be very little. Motor-car parts and refrigerators come under luxury goods and the tax on them and some other luxury goods has been increased from eleven to twelve per cent. The increase will affect the working of the public undertaking, viz., the State Transport. The cost of the spare parts required for the State Transport buses will increase, the cost per mile will increase and the return from State Transport will dwindle. That is my next point.

Another point which I would like to emphasise is that the former Government abolished the sales tax on foodgrains. What the present Government did was to abolish the sales tax on fried rice and compensate it by adopting a wonderful practice.

Even before that an announcement was made that the Hon. Minister for Food was pleased to state that the Government had decided to abolish the sales tax on fried rice. Before the notification was published, that announcement was made. To regularise it, the Government issued a notification subsequently. So, it cannot be said that there is no irregularity. But I welcome that exemption.

So far as the present increase in the rate of sales tax on edible oil and other food articles is concerned, my main contention is that that has worked as a great hardship to the people. This is a time when the prices of edible oil have soared high and will it be feasible for the Government to raise the rate of sales tax from $2\frac{1}{2}$ per cent to 3 per cent. That is a point on which I want a clarification from the Hon. Minister.

Another point which I want to bring to the notice of the Government is that so far as hides and skins are concerned there is also increase in the rate of sales tax and that would adversely affect the revenues of this State. We have been doing tanning business in this State and the raw hides and skins from

1967 ஜூன் 24] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

other States are flowing into our State and as a result of that, we are getting good revenue. I am afraid, if the present contemplated increase is adhered to, that would adversely affect our returns.

Sir, it may be stated that the people who are buying cars, refrigerators and other luxury articles are the people to pay the tax but the ability to pay the tax is not the only criterion that should be taken into account. But as I have stated before, so far as edible oil and other food articles are concerned, the enhancement of the tax will adversely affect food production and I strongly object to it. I hope the Hon. Minister will withdraw it. With these few words, I oppose the Bill.

DR. H. V. HANDE: Mr. Speaker Sir, at the very outset I must express my sincere gratitude to my Hon. Friend, Mr. Ponnappa Nadar for reminding this House that the sales tax idea itself was the brain-wave of my revered leader, Rajaji. In fact, if the sales tax idea had not been put into practice, the very administration of this State Government would not have continued in the way in which it has continued all these years. The sales tax is responsible for the prevention of rift between the Centre and the State because it has given a very wide area for taxation in the State.

Now, we have to address ourselves to the point, how the increase of half a per cent would affect the people and what are the good and bad effects of this increased levy. When I went through the Bill, I found that there were certain aspects of the Bill which were totally welcome and there were certain other aspects of the Bill which would be welcomed after analysis and careful consideration. We wholeheartedly welcome the provision to raise the limit of turnover for exemption to Rs. 15,000 Sir, in this connection I would like to point out in this House very clearly the exact problem facing the persons having betelnut shop or tea shop. Most of them are very poor people who are living in shambles. They have a turnover of nearly Rs. 100 per day which comes to Rs. 3,000 per month or Rs. 36,000 per annum. Let us now work out the profit that they would make out of Rs. 100. They would get a profit of Rs. 7 or Rs. 8. After all they could not earn very good profit over the sale of cigarettes. If we take that into consideration, the net profit that they would get after deducting the exorbitant rent due to the landlord and other expenses would be very little. It would not even be a taxable income. So I suggest that if we increase the exemption limit to Rs. 50,000 we will be doing a very good thing to such persons. I am quite confident that the Ministry will come forward one day to increase the exemption limit to Rs. 50,000. In this connection, I would also like to point out that when compared to the amount to be spent on the maintenance of the huge plethora of records,

[Dr. H. V. Hande]

[1967 ஜூன் 24]

staff, etc., the amount that we can get from these small people is practically negligible. I hope the voice of these people will reach the ears of the treasury Benches and they will do justice to them. Of course we are aware that the Government have to address themselves to augment the resources of the State. Why do they want to augment the resources? We need not go far to find it out. The main reason is that they are committed to give a measure of rice for one rupee and they have to get extra revenue from the people by way of taxation. If we analyse the economics of this scheme we will find out how exactly it would affect the poor persons in the Madras State. An adult would get a benefit of Rs. 2 or Rs. 2-50 out of this cheaper rice scheme. The return on the proposed increase of sales tax by half a per cent would definitely be more than Rs. 2 or Rs. 2-50 that he would get by way of reduction in the cost of rice. This is the argument that several economists have put forward and I feel that it is my duty to present this argument for the consideration of this House.

Now the most important thing that we have to address ourselves is the additional revenue that these taxation measures would yield to the Government. It is stated that it would yield a revenue of Rs. 3.25 crores. But my submission is that it would yield more. A few years ago when the then Hon. Minister in charge of Sales tax, Thiru R. Venkataraman increased the sales tax from 2 per cent to $2\frac{1}{2}$ per cent he also stated that it would yield a revenue of only about Rs. 5 crores but ultimately it yielded a revenue of Rs. 8 to 9 crores. Now also I expect that the proposed increase from $2\frac{1}{2}$ per cent to 3 per cent would yield a revenue of Rs. 7 to 8 crores. This half a per cent is not just half a per cent. It is a multi-point tax, and at each stage there is a half per cent. If a commodity passes through four hands, the tax at the consumer's end will be two per cent. We must take care to see that this half a per cent does not increase when it reaches the consumer. If we think over this point properly, I think we will be able to come to a proper decision. The State has nothing else barring sales tax. That is the position in which the Members on the Treasury Benches find themselves in. It is a position in which they deserve our sympathy.

There is a feeling that a good amount of income is suppressed or the sales turnover is suppressed. Tax evasion is there because of the extraordinary harassment by the officials. I have referred to this during the time of the previous Ministry and again I want to bring it to the notice of this House. Merchants have to keep a huge number of records and they are at the mercy of the officials. The officials go on harassing so much that the merchants try to come outside a particular slab. Most of the vessels are made of copper and brass scraps. These scraps are collected by street collectors. They change hands half a dozen times at the melting point and another half a dozen times at the rerolling point. Thus they change hands about a dozen times,

1967 ஜூன் 24]

[Dr. H. V. Hande]

before the finished product reaches the consumer. The points are so many that the sales tax officials are not able to keep track of all of them. Otherwise the amount of sales tax that they collect will be completely different from what it is to-day. Sales tax on copper and brass can be levied at one point either at the point of the rerolling mills or at the melting point. Then there will be more revenue to the Government and absence of evasion. With these words (Thiru K. VINAYAKAM: Commending the Bill?). I have made out certain points for the information of the House. If it comes to a question of division, I will definitely vote with the Government. I wanted to express these points so that they may be borne in mind by the Members on the Treasury Bench when they bring the Act into active operation.

There is one more trickish point with regard to this three per cent. There is a tendency among several merchants to round off the figure to the nearest percentage to facilitate easy calculation. In olden days, when the cost of civil constructions was worked out, three per cent was taken and this meant inflating the price. Whenever the cost of civil projects or constructions are worked out, I only hope that this three per cent will not be rounded off to five per cent for convenience of calculation. All these points should be considered. I support the Bill.

* திரு. என். சங்கரய்யா : சபாநாயகர் அவர்களே, விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவின்மீது பொதுவான சில கருத்துக்களை என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கூற விரும்புகிறேன்.

பிற
பகல்
4-30

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், என்னுடைய கட்சிக்கும் விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் ஏறக்குறைய ஒரேவிதமான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன என்ற அடிப்படையிலேயே சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கம் விதித்த ஆயத் தீர்வைகளின் காரணமாக ஏற்கெனவே பல பண்டங்களின் விலைகள் உயர்ந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. நம் மாநிலத்தில் பண்டங்களின் விலைகள் உயர்ந்தவண்ணமாக இருக்கின்றன. நம் மாநிலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்ட விற்பனை வரியில் சிலபல மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆனால் அதே தருணத்தில் இன்று எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் “திரு. ராஜாஜி அவர்கள்தான் இந்த விற்பனை வரிச் சட்டத்தினுடைய தகப்பனாராகவும், தோற்றுவித்த வராகவும் இருந்தார்” என்று கூறினார்கள். அப்போது ஏற்பட்ட காங்கிரஸ் மந்திரி சபை ‘காமதேனு’ என்று விற்பனை வரியைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தது. அந்தக் காமதேனுவைக்கொண்டு வந்தது காங்கிரஸ் மந்திரி சபையே தவிர தனி நபர் அல்ல என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் அரசாங்கங்கள் இருந்த காலத்தில் விற்பனை வரியை பொதுமக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய விதத்தில் உயர்த்தி வந்திருக்கிறார்கள். ஆகையாலே இப்போது கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவிலே சில கருத்தங்களை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை நம்பு முறையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பரிசீலித்து ஆழ்ந்து

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1967 ஜூன் 24]

கவனிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறோம். என்னுடைய அபிப்பிராயத்திலே ஆடம்பரப் பொருள்களுக்குக் கென்று ஒரு அட்டவணை இருக்கிறது. சில ஆடம்பரப்பொருட்களை மிகவும் வசதி படைத்தவர்கள் தங்களுடைய சொந்த வாழ்விலே நல்ல வசதி முறையில் பயன்படுத்துவதற்காக வாங்குகிறார்கள். அவைகளுக்கு இன்னும் ஒரு அரை சதவீதம் கூட்டினால் பரவாயில்லை. ஆனால் 1-வது இரண்டாவது அட்டவணையில் கண்டுள்ள சாதாரண உபயோகப் பண்டங்களுக்கு இந்தத் தீர்வையைக் கொண்டுவராமல் இருப்பது நல்லது. இதற்காக ஓர் ஆலோசனைக் கமிட்டியை நியமித்துச் செயல்படலாம். ஆகவே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும், மற்ற மந்திரிகளும் அடுத்தாற்போல வரக்கூடிய காலத்திலாவது விற்பனை வரி பொதுவாக எப்படி இயங்கி இருக்கிறது. மக்களை அதிகமாகப் பாதிக்காவண்ணம் ஆடம்பரப் பொருள்கள்மீது சில மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவதற்கு யோசனை செய்தால் நலமாக இருக்கும். சில குறிப்பிட்ட பொருள்களின்மீது வரி உயர்வு செய்ய வேண்டாமென்று நான் கொடுத்த திருத்தங்களை ஏற்க வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இதற்போது விற்பனை வரி உயர்வு அவசியம் இல்லையென்று கருதுகிறேன். இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு போடாத பொருள்களுக்கெல்லாம் போட்டு வரியை விதித்துவிட்டார்கள். அவர்கள் காற்றுக்கு மட்டும் வரி விதிக்கவில்லையே தவிர சகல பண்டங்களுக்கும் ராஜ்ய மக்கள் தாங்க முடியாத அளவுக்கு வரி விதித்திருக்கிறார்கள். மேலும், அரசாங்கத்தை நடத்துவதற்கு நிதி தேவைப்படுகிறது. அந்த நிதியை அவர்கள் போட்டிருக்கக் கூடிய வரியை முறையாக வசூல் செய்வதற்கு வேண்டிய நிர்வாக அமைப்புத் தேவைப்படுகிறது. திரு. ராயப்பா அவர்கள் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த வரி முழுவதும் முறையாக வசூல் செய்தால் 40 கோடி ரூபாய்க்கு வசூல் செய்ய முடியும் என்று சொன்னார்கள். வரியை எய்க்கக்கூடிய எத்தர்கள் நிறைந்திருக்கிறார்கள். வரி ஏய்ப்பிவிருந்து மறைந்து கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய முறையினை அரசாங்க நிர்வாகத் துறை செம்மைப்படுத்த வேண்டும். சிலர் இரண்டு கணக்குகளை எழுதி, கள்ளத்தனமாகக் கணக்குகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாகப் போதுமான வருவாய் இந்த வரி மூலமாகக் கிடைக்க முடியும். ஆகவே மேலும் மேலும் வரி விதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதே என்று எண்ணுப்படியான இடம் நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்படக் கூடாத அளவுக்குச் செய்ய வேண்டும். இதை இங்கு அமைச்சரவை ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* DR. HABIBULLAH BAIG : Mr. Speaker, Sir, if I support the Bill, Mr. Vinayakam will not think that I am an allied party man and am supporting this Bill. The actual fact is that the Food

1967 ஜூன் 24]

[Dr. Habibullah Baig]

Minister is also the Revenue Minister. He is committed to an expenditure of Rs. 5 crores on account of the supply of rice at a cheaper price to the people. In order to compensate it, we have to enhance the commercial taxes. We have got a population of 3.54 crores and the estimated receipts will be of the order of Rs. 3.25 crores. The average tax comes to one rupee per head.

After all, the additional levy of commercial tax is proposed to be collected to compensate for the loss of revenue necessitated by the commitment of the Government with regard to the supply of rice at Re. 1 per measure. Of course, they have not stated so. But in this connection, I would like to point out that the multi-point tax levied in respect of items in the Fourth Schedule is too much. Instead of having multi-point tax, we can have a single point tax because merchants are not in a position to give vouchers to the customers and the customers also are not in a position to get vouchers from them. Also, they are not in a position to maintain accounts. Apart from that, due to the levy of the multi-point tax, the tax is not properly collected by the officials. So, I suggest that instead of having multi-point tax, we can have a single point tax at a specified rate. With these words, I support the Bill.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் பொது விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவை நான் எதிர்த்து என் கட்சியின் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க இருக்கிறேன். இந்த விற்பனை வரி திருத்த மசோதா இரண்டு முக்கிய யுக்திகளைக் கொண்டிருக்கிறது. இது சிறிய வியாபாரிகளுக்கு ஒரு நலனைச் செய்வதற்காகவும், நம்முடைய அரசின் வருவாயை அதிகப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடும் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. வருவாயை உயர்த்தித்தரும் என்ற அளவில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்குமானால் அதற்கு இந்த மசோதா பெரிதாக ஒன்றும் துணை செய்யவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய பட்ஜெட்டிலே இந்தத் திருத்த மசோதாவின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தையும் சேர்த்து செல்ல டாக்ஸ் மூலமாய் 38 கோடியே 90 லட்சம் கிடைக்கும் என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சென்ற ஆண்டு இந்தத் திருத்த மசோதா இல்லாமலேயே நமது அரசுக் கான வருவாய் 38 கோடியே 65 லட்சம், ஆகவே இதிலே துண்டு விழுகிற 25 லட்சத்தைத்தான் இப்படி ஒரு திருத்த மசோதா ஈடு செய்கிறது. இந்த 25 லட்சத்திற்காக இப்படி ஒரு திருத்த மசோதா அவசியமா என்பதை உணவு அமைச்சர் அவர்கள் மறு படியும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிறு வியாபாரிகளுக்கு நல்லது செய்கிற மசோதா இது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நான் சொல்லிக்கொள்வது எல்லாம் இந்த மசோதா சிறு வியாபாரிகளுக்கும் நல்லது செய்ய வில்லை என்பதுதான். அதே நேரத்தில் மத்திய தர வகுப்பினர் மீது பளுவைச் சுமத்தி வைக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1967 ஜூன் 24]

கிறேன். இந்த மசோதாவின் மூலம் உடன்பட்டு வரி செலுத்துகின்ற அளவு பத்தாயிரத்திலிருந்து பதினைந்தாயிரமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் வரிவிகிதம் $2\frac{1}{2}$ சதவிகிதத்திலிருந்து 3 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் 2 சதவிகிதமிருந்து $2\frac{1}{2}$ சதவிகிதத்திற்கு உயர்த்தினார்கள். ஆனால் உடன்பட்டு வரி செலுத்துகின்ற அளவை அதிகப் படுத்தவில்லை. உடன்பட்டு வரி செலுத்துகின்ற அளவுக்கு ரூபாய் 120 ஆனால் உடன்பட்டு வரி செலுத்துகின்ற அளவை பதினாயிரமாக உயர்த்தி இருப்பதோடு வரித் தொகையை ரூபாய் 180-ஆக உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் அரசாங்கமும் 2-இல் இருந்து $2\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் விதித்தபோது உடன்பட்டு வரிசெலுத்துகின்ற அளவை $12\frac{1}{2}$ ஆயிரமாக உயர்த்தி அதற்கான வரித்தொகை ரூபாய் 150-ஆக உயர்த்தியிருக்கலாம். அப்படிச் செய்யாததற்குக் காரணம் சிறு வியாபாரிகளுக்கு நன்மைபோலத் தோற்றினாலும் நன்மையை ஏற்படுத்தாது, அதனால் நடுத்தர வர்க்கத்தினர் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதுதான். அதன் காரணமாக விலைவாசி உயரக்கூடிய நிலை ஏற்படலாம். அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றே அப்படிச் செய்யவில்லை. ஆனால் விலைவாசியைக் குறைப்போம் என்கிற அளவில் முன் வந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இதுபோன்ற திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதில் பயன் இல்லை. இப்படிக் கொண்டு வருவது அவர்கள் கருத்துக்கு உகந்ததாக இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தச் சட்டத்தினால் சிறு வியாபாரிகளுக்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்படுமா என்று பார்த்தால் கிடையாது. ஒரு கையால் கொடுப்பதை மறு கையால் பறிப்பது போன்று விற்பனை வரி விகிதம் உயர்த்தப்படுகிறது, உடன்பட்டு வரி செலுத்தும் அளவு உயர்கிறபோதே அதற்காக வரி விகிதமும் உயர்த்தப்படுகிறது. ஐம்பது ஆயிரம் என்பதை 75 ஆயிரம் என்று கம்பெனாட்டிங் அளவை உயர்த்துவதனால் நன்மை கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது.

அதைப் போலவே பலமுனை விற்பனை வரி $2\frac{1}{2}$ சதவிகிதத்தில் இருந்து 3 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்படுகிறபோது $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் தான் உயர்த்தப்படுகிறது என்றாலும், உற்பத்தியாகிற இடத்தில் இருந்து ஹோல்சேல் வியாபாரிக்குப் போகிற கட்டத்தில் $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம், அவர்களிடம் இருந்து ரீடைல் வியாபாரிகளுக்குப் போகிற கட்டத்தில் $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம், அவர்களிடம் இருந்து மக்களிடத்தில் போகிற கட்டத்தில் $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் என்பதாக அது மொத்தம் 2 சதவிகிதம் அளவுக்கு விலை உயர்ந்துபோகிற நிலை ஏற்படுகிறது. அதனால் விலைவாசி உயரக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறதே தவிர குறைகிற தன்மை இராது. இதன் பளுவும் நடுத்தர வர்க்கத்தினரின்மீது சுமத்தப்படுகிறது. எண்ணை வித்துக்களின்மீதான வரியை 1 சதவிகிதம் உயர்த்துவதும் சரியல்ல. கடந்த காலத்தில் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் எண்ணைப் பொருள்களின்மீதான வரியை உயர்த்தாததற்குக் காரணம் கடைகளில் வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்கள், ஹோட்டல்களில் சாப்பிடுகிறவர்கள்

1967 ஜூன் 24] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்றுதான் செய்யவில்லை. அதைச் சர்க்கார் உயர்த்த முன் வருகிறபோது அதை உணவு அமைச்சர் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே பதனிடப்படாத தோல் மீதான வரியையும், பதனிடப்பட்ட தோல் மீதான வரியையும் உயர்த்த இந்த மசோதா வகை செய்கிறது. தோல் சம்பந்தமான வியாபாரத்தில் அகில இந்தியாவிலும் நம் மாநிலம் தான் முன் அணியில் நிற்கிறது. கிட்டத்தட்ட நம் மாநில ஏற்றுமதி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 25 கோடி அளவில் இருக்கிறது. இது எப்படி ஏற்படுகிறது என்றால் பதனிடப்படாத தோல் பிற மாநிலங்களில் இருந்து நம் மாநிலத்திற்கு வந்து இங்கே பதனிடப்பட்டு ஏற்றுமதியாகிறது. இந்த அளவிலே நம்முடைய வரிவிதிப்பு முறையானது எப்படியிருந்தது என்றால் கடைசியாக வாங்குகின்றவர்கள் வரி செலுத்துகின்ற முறையில் இருந்தது. இன்றைய தினம் எல்லா மட்டத்திலும் வரி விதிக்கப்படுகின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் தோலின் விலை அதிகமாகிவிடும். அப்படித் தோலின் விலை அதிகமாகிவிட்டால் தோல் வியாபாரத்திலே மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் நம் முடைய மாநிலம் முன்னணியிலே நிற்கின்ற நிலைமை போய்விடக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். தோல் வியாபாரத் துறையே சீரழிந்து விடுகின்ற நிலைமை ஏற்படும், இந்த சட்டத்தின் மூலம், அதோடு மட்டுமல்ல, வரியை இப்பொழுது இரண்டு சதவீதத்திலிருந்து மூன்று சதவீதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதனால் நம்முடைய மாநிலம் இப்பொழுது அனுபவித்து வருகிற சிறப்பான இடத்தை விட்டுவிட நேரிடும் அல்லது இழந்துவிட நேரிடும். தொடர்ந்து நம்முடைய மாநிலத்திற்கு இந்த வகையில் பெருமையிருக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தை யொட்டி நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த வரிவிதிப்பைத் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரிவிதிப்பானது கடுமையான அளவிலே அதிகமான அளவிலே சிறு வியாபாரிகளையும், நடுத்தர வியாபாரிகளையும் பாதிக்கக்கூடியதாக இருப்பதால் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டுவதன் மூலம் மத்திய தர வகுப்பினருக்கும், சிறு வியாபாரிகளுக்கும் நன்மை செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. டி. மார்கின் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூடுதலான வரிவிதிப்பின் காரணமாய் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. குறிப்பாக எண்ணெய் விலை ஏறியிருக்கிறது என்பதை உணவு அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் விளக்கெண்ணெய் விலை ஏறவில்லை என்று சொன்னார்கள். மற்ற உணவுப் பொருட்களுக்கு உபயோகப்படுத்துகின்ற எண்ணெய்களின் விலைகள் எல்லாம் ஏறியிருக்கிறதே. இப்பொழுது எண்ணெய் விலைகள் மீது அதிகமான விற்பனை வரி விதிப்பதால் ஏற்கனவே

[திரு. டி. மார்டின்]

[1967 ஜூன் 24]

ஏறியிருக்கும் விலை இன்னும் அதிகமாக ஏறிவிடும். பணக்காரர்கள் தங்களுடைய தேவைக்காக நெய்யில் உணவுப் பண்டங்களை, பலகாரங்களைச் சமைத்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் எண்ணெய்கள் ஏழை மக்களால்தான் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே கூடுதலான விற்பனை வரியின் காரணமாக அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகின்றவர்கள் ஏழைகள்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவைகளிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஏராளமான பேர்கள் தொழில் செய்துவருகிறார்கள். இந்த மாநிலத்திற்கு வெளி மாநிலங்களிலிருந்து பதனிடப்படாத தோல் ஏன் வருகிறது என்றால் வரி விகிதம் குறைவாக இருப்பதால்தான். ஆனால் இப்பொழுது விற்பனை வரி கூடினால் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வருகின்ற தோல், பதனிடப்படாத தோல், நின்றுவிடும். தோல் பதனிடக் கூடிய தொழிற் சாலைகள் எல்லாம் மூடப்பட்டு விடும். லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுவார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்ததாக பைசைக்கிள்ஸ், பைசைக்கிள் ஏழை மக்களுடைய வாகனம். ஏழை ஆசிரியர்களின் வாகனம், என்.ஜி.ஓ.க் களுடைய வாகனம்; சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற மக்கள் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய வாகனம் சைக்கிள்தான். ஆனால் அதற்குள்ள டயர், டியூப் இவற்றிற்கு விற்பனை வரியை அதிகமாக்கினால் இது ஏழை மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய வரியாக இருக்குமா அல்லது பணக்காரர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய வரியாக இருக்குமா என்பதை உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். என்னுடைய கருத்து, இது சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற ஏழை மக்களைத்தான் பாதிக்கும் என்பது கான்.

அடுத்ததாக டைம்பிஸஸ், வாட்சஸ். இவை சாதாரணமாக ஏழை மக்களின் நடுத்தர மக்களின் வீடுகளில் அவர்கள் குறித்த டீசத்தில் வேலைக்குச் செல்வதற்காக வாங்கி உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. ஏழைகள்தான் டைம்பிஸஸ் வாங்குகிறார்கள், நடுத்தர மக்களும் வாங்குகிறார்கள். இங்கே வேலை செய்யக்கூடிய ஆயுட்கள் வீடுகளில்கூட அவர்கள் சரியான நேரத்திற்கு வேலைக்குச் செல்ல டைம்பிஸஸ் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே இந்த வரிக் கூடுதலினால் சாதாரண மக்கள்தான் பாதிக்கப் படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக ஃபோல்டிங் அம்பர்லாஸ், குடைகள். ஏழைகள், ஆசிரியர்கள், ஆசிரியைகள், ஏழை குமாஸ்தாக்கள் வெயிலிலிருந்தும் மழையிலிருந்தும் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேறு

1967 ஜூன் 24]

[திரு. டி. மார்டின்]

சாதனமில்லாத அளவில் குடையைத்தான் நம்பியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அதற்கும் வரியை அதிகப்படுத்துவதன் காரணமாக ஏழை மக்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள் அல்லவா? இதையும் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

கரும்புக்கு விற்பனை வரியை இப்பொழுது அதிகமாக்கியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே சீனியின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் கரும்புக்கு அதிகமாக விற்பனை வரியைக் கூட்டினால் சீனியினுடைய விலை உயராதா? அப்படி உயராமல் இருப்பதற்கான வழிமுறைகளைச் செய்துவிட்டு இதைச் செய்யலாம். சீனியை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய நிலை ஏழைகளுக்கும் உண்டு. பணக்காரர்களுக்கும் உண்டு. எனவே இதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் ஏழைகளும். பணக்காரர்களும், நடுத்தர வகுப்பினரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக அலுமினியம் இன்காட்ஸ். இதற்கும் வரியைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள். பணக்காரர்கள் இல்லங்களில்தான் வெள்ளிப் பாத்திரங்களைப் பார்க்கமுடியும். அதற்கு அடுத்தாற்போல் எவ்ஸில்வர் பாத்திரங்களைப் பார்க்க முடியும். ஆசிரியர்கள், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே இருக்கக் கூடிய ஏழைகள் இவர்களுடைய வீடுகளில் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய சாமான்கள் எல்லாம் அலுமினியத்தால் செய்யப் பட்டிருக்கக்கூடிய சாமான்கள்தான். எனவே அதற்கும் வரியைக் கூட்டுவதினால், பாத்திரங்களுடைய விலை அதிகமாகிவிடும். எனவே இந்த வரியும் ஏழைகளைத்தான் அதிகமாகப் பாதிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே இந்த விற்பனை வரி அமென்ட்மென்ட் மசோதாவை நிறைவேற்றும் முன்பு ஏழைகள்மீது விழக்கூடிய கூடுதல் பளுவைக் குறைத்து நிறைவேற்றுமாறு சிகவும் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரியைப் பற்றி, முதலிலே பேசிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிடும்பொழுது, ராஜாஜி அவர்கள் இதைப் புகுத்தினார்கள் என்று சொன்னார்கள். ராஜாஜி அவர்கள் புகுத்திய சமயத்திலே அவர்கள் இந்த விற்பனை வரியைப்பற்றி, அதைப் புகுத்திப் பேசின பேச்சை நான் கேட்கும்படியான பாக்கியத்தைப் பெற்றேன். நான் கல்லூரியிலே படித்துக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் செனட் ஹாலிலே சட்டசபை நடந்து கொண்டிருந்த சமயத்திலே இதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சிக் தலைவர்கள் எல்லாம் பேசும்பொழுது, இது வருவதில் பெரிய ஆபத்தைக் கண்டு வந்தா விடுமென்று வெளிநடப்புச் செய்து, பிறகு ஒருவரும் இல்லாத நிலையில், எம்டி பெஞ்சன் உள்ள சபையில், முதலமைச்சர் அவர்கள் 1½ மணி நேரம் பேசியதற்குப் பிறகு கொண்டுவந்த ஞாபகம் எனக்கு இப்பொழுது வருகிறது. இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1967 ஜூன் 24]

அவர்கள் போன சட்டசபையிலே என்ன பேசினார்கள் என்று எடுத்துப் பார்த்தால் இப்பொழுது அவர்கள் பேசும்படியான பேச்சுக்கும் அந்தப் பேச்சுக்கும் வேறுபாடு இருக்கும். அதே போல் நானும் அந்தப் பக்கத்தில் இருந்த நேரத்தில் பேசிய பேச்சுக்கும் இன்றைய நிலைமையிலே பேசுகின்ற பேச்சுக்கும் மாறுதல் இருந்தாலும்கூட பொதுவாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் அமைக்கப்படும்பொழுது அவர்கள் அளித்த வாக்குறுதிகள் எல்லாம் என்னவென்றால் முடிந்தவரை வரிகள் போடாமல் இருக்க வேண்டும், வரிகளைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதுதான். அப்படி அவர்கள் ஸ்திரமாக இருந்திருந்தால் இன்றைக்கு அது முக்கியமான ஒரு நிலையைக் கொண்டு வந்திருக்கும். இப்பொழுது 2½ சதவிகிதத்திலிருந்து ரவுண்ட் ஆப் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக 3 சதவிகிதம் ஆக பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்றால், ரவுண்ட் ஆப் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக 2½ சதவிகிதமாக இருந்ததை 2 சதவிகிதமாகக் குறைத்து இருந்தால் வியாபாரம் பெருகி மக்கள் பலனடையும்படியான நிலைமை ஏற்படும். அவர்கள் வரியில்லாமல் ஒரு காரியமும் செய்ய முடியாது என்பதை இப்பொழுது உணர்ந்ததற்காக நான் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பி.ஆ.
5-00

இப்போது அரை சதவிகிதத்தான் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் இது அரை சதவிகிதத்தோடு நிற்கப் போவதில்லை. மூன்று கைமாறித்தான் இது கடைசியில் இருக்கும் படியான கட்டத்திற்கு வரும். பெரிய பொருள்கள் எல்லாம், மான்யுபாக்கர்களிடமிருந்து, ரிடைவர், ரிடைவரிடமிருந்து பர்ச் சேசர் என்ற அளவுக்கு வரும். அப்படிப் பார்க்கும்போது கடைசியில் வாங்கக் கூடியவர்கள் கொடுக்கக் கூடிய வரி 1 சதவிகிதமாக ஆகும்.

இப்போது நமது தேசத்திலே உள்ளவர்களின் மனப் போக்கு எப்படி இருக்கிறது என்றால் வியாபாரிகள் 'உங்கள் சர்க்கார் தான் வரி போட்டு விட்டார்கள்' என்று சொல்லி இரண்டு விதமான லாபத்தை அடையக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. இதை நோடியாக நான் பார்த்திருக்கிறேன்—டெல்லியில் இருந்த சமயத்தில் வருஷா வருஷம் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் வரி போடுவார்கள். வரி போடப்பட்டதற்கும் மார்க்கட்டில் வரி வாங்கப்படுகின்ற பொருள்களுக்கும் சம்பந்தமே இருக்காது. வரி போடாத சாமான்களாக இருந்தாலும் அவற்றுக்கு வரி போட்டு விட்டதாகச் சொல்லி எல்லாப் பொருள்களையும் விலையேற்றி விற்கும்படியான துரதிருஷ்டமான நிலை நமது தேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

என்னுடைய கொள்கை, தத்துவம் என்னவென்றால் ஏற்கனவே போடப்பட்ட வரிகளை வியாபாரிகள் சரியாகக் கொடுப்பார்களே யானால், வசூல் செய்வதிலே ஏமாற்றம் இல்லாத நிலை இருக்குமானால், பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அசாங்கத்திற்கு நிச்சயமாகக் கிடைக்கும். எவ்வளவுக் கெள்வளவு விற்பனை வரியின்

1967 ஜூன் 24] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

அளவைக் குறைக்கிறேமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு வரியிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கான எண்ணம் குறைந்து நல்ல முறையில் வருமானம் வர முடியும்.

மற்றவற்றைப்பற்றியெல்லாம் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொல்லி கடைசியில் 'ஆதரவு தருகிறேன்' என்று கூறிவிட்டார். ஆனால், இப்போது இருக்கும்படியான சூழ்நிலையில், இன்ஃப்ளேஷன் இருக்கும்படியான சமயத்தில் இந்த வரியைப் போடுவதன் மூலம் பொதுமக்கள், சாதாரண மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். உணவு அமைச்சர் அவர்கள் வியாபாரிகளுக்கு நன்மை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள், 16,000 வியாபாரிகள் நன்மை அடைந்தால் போதுமா? தமிழகத்தில் இருக்கும் முன்றரைக் கோடி மக்கள் அந்த வரியினால் பாதிக்கப்படுவது நல்லதா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விற்பனை வரி என்று பெயர் இருப்பதே இதற்குப் பொருத்தமில்லை. யார் வியாபாரம் செய்கிறார்களோ அவர்களுடைய லாபத்தில் இருந்து கொடுப்பது அல்ல இது. வாங்குகின்ற ஏழை மக்கள்தான், கடைசியாக வாங்குகின்ற பர்சேசர் அல்லது கன்ஸ்யூமர்தான் இந்த வரியைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த வரியைச் சொல்லிக் கொண்டு வியாபாரிகள் நல்ல ஒரு லாபத்தை அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

என்னைய் வித்துக்களுக்கு வரியை ஏற்றியிருப்பது அநீதியான செயல். என்னைய் வித்துக்களிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் என்னையை நாம் சாப்பிடுவதற்கு உபயோகப்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல் அதிலிருந்து கிடைக்கின்ற புண்ணைக்கு விவசாயிகளுக்கு முதுகெலும்பாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுடைய கால் நடைகளுக்குப் புண்ணைக்கு மிகவும் அவசியம். இன்றைக்கு இதன் விலையெல்லாம் குறைந்திருக்கிறதா? கடலைப் புண்ணைக்கு போன வருஷம் 70 கிலோ மூட்டை 30 ரூபாயாக இருந்தது தற்போது 47 ரூபாயாக விற்கிறது. பருத்தி விதை மூட்டை 20 ரூபாயாக இருந்தது, தற்போது 42 ரூபாயாக விற்கிறது. இந்தச் சர்க்கார் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவதை வரவேற்றாலும், ஒரு கிலோவுக்குப் பத்து பைசா குறைந்ததை வரவேற்றாலும், விவசாயிகள் வாங்கக் கூடிய சாமான்களுக்கு, பொருள்களுக்கு கிலோவுக்கு 50 பைசாவுக்கு மேல் விலை உயர்ந்திருக்கும்படியான நிலைமையை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு வரியை அதிகப்படுத்துவதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஏழை மக்கள் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பொருள்களுக்கு இந்த வரியை 3 சதவிகிதமாக உயர்த்தாது இரண்டு சதவிகிதமாகக் குறைக்க வேண்டும். அதே போன்ற நோல் பதனிடும் தொழிலைப் பற்றியும் எங்கள் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதன் மூலம் 25 கோடி ரூபாய் அந்நியச் செலாவணி கிடைக்கிறது. இப்போது அதற்கு வரியை அதிகப்படுத்தியிருப்பதன் காரணமாக அன்னிய ஏற்றுபதி குறையுமானால் இன்று அந்நியச் செலாவணி அதிகமாகச் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் குறைவுபடும்

[1967 ஜூன் 24]

என்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆவர்கள் கொண்டு வந்த திட்டத்தில் புரட்சி இல்லையென்று சொன்னோம். உண்மையிலேயே புரட்சி செய்வதானால் 2½ சதவிகிதமாக இருக்கின்ற வரியை 2 சதவிகிதமாகக் குறைத்துவிட்டோம் என்று அவர்கள் இப்போதே அறிவிப்பார்களேயானால் அது வரவேற்கும்படியாக இருக்கும். ஆகவே, இந்த மசோதாவை எங்கள் கட்சியின் சார்பாக நிச்சயமாக ஆதரிக்க முடியாது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மசோதாவை வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக் கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, பொது விற்பனை வரி மசோதாவினுடைய பொது விவாதத்தின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கலந்து கொண்டு நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, எதிர்க்கட்சியில் இருந்து பேச வேண்டுமென்பதற்காக சிலவற்றைப் பேசினாலும் மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது எல்லோரும் பெருமளவில் இதை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். 'ஊரும் கருதும் உலகமும் கருதும்'. நானும் அப்படித்தான் எடுத்துக் கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவிற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே அவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களே எந்த விதமான திருத்தமும் கொடுக்கவில்லை என்பதைப் பார்க்கும் போது மேலோட்டமாக அவர்கள் இதனை வரவேற்கிறார்கள். என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரே ஒரு திருத்தம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அந்தத் திருத்தம் இந்த அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கிற தோழமைக் கட்சி உறுப்பினர் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டது. பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்புவர்கள், பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்புவர்கள் என்பன போன்ற எந்தவிதமான திருத்தத்தையும் பிரதானமான எதிர்க்கட்சியினருந்து வராத காரணத்தால் மேலோட்டமாக இதனை ஆதரிக்கும் வகையில் அது அமைந்திருக்கிறது என்பதற்காக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதற்கும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எழுப்பப்பட்ட கருத்துக்களைப் பற்றி ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லாமல் பொதுவாக, கூடுதலாகச் சில விவரங்களைக் கூறுகிறேன். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததன் முக்கியமான நோக்கம் மத்திய அரசாங்கம் விற்பனை வரியை இரண்டு சதவிகிதத்திலிருந்து 3 சதவிகிதமாக்கியதால்தான். 1965-ம் வருஷத்திலேயே மத்திய அரசு விற்பனை வரியை 3 சதவிகிதமாக உயர்த்திவிட்டது. 1966-ல் இருந்து இதுவரை மத்திய அரசாங்க வரி 3 சதவிகிதமாக இருக்கும்போது இந்த அரசாங்கம் 2 சதவிகித வரியையே வசூலித்து வந்திருக்கிறது. இதனால் மாநிலக் கருவூலத்திற்கு வருவாய் கடந்த 1½ ஆண்டு காலமாகக் குறைந்து கொண்டே இருக்கிறது. இந்த வரியைக் கோள மாநிலம், ஆந்திர

1967 ஜூன் 24] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மாநிலம், மேற்கு வங்கம், பஞ்சாப் ஆகிய மாநிலங்கள் எல்லாம் வெகு காலத்திற்கு முன்னாலேயே 'யூனிலோபார்ம்' ஆக இருக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால் 3 சதவிகித வரியாக ஆக்கிவிட்டார்கள். இதை நாம் 3 சதவிகிதமாக மாற்றிவிட்டால் நாம் வெளியே அனுப்புகிற பொருள்களுக்கு குஜராத் திலும் ஹரியானாவிலும் 2 சதவிகிதத்தான் வசூலிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கும்.

ஒன்றேழுக்கால் ரூபாய்க்கு சாக்கு வாங்கும்போது 3 சதவிகிதம் வரி என்றால் அதைச் சலபமாகப் போடலாம். ஒன்றேழுக்கால் ரூபாய்க்கு வாங்கும்போது அதற்கு விற்பனை வரி 2½ சதவிகிதம் போட்டால் புள்ளி வைத்துப் பார்த்து கணக்கெடுப்பதற்குக் கஷ்டமாகயிருக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் கூட. ஆக, கடைக்காரர்களுக்கும் கஷ்டம், அதிகாரிகளுக்கும் கஷ்டம் என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. வியாபாரிகளே கூறுகிறார்கள் முழுமையாக 3 சதவிகிதம் என்று வைத்து விடுங்கள் என்று. ஆகவே அதற்காகத்தான் இது கொண்டுவரப்பட்டதே தவிர எதோ சரிக்கட்டவேண்டுமென்று கொண்டு வரவில்லை. இது ஒரு புதிய வரியும் அல்ல. புதுவரியே கிடையாது. சரியாக்குவதற்காக சில திருத்தங்கள், சில மாறுதல்கள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. இந்த வரி ஏழை மக்களைப் பாதிக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இதில் முக்கியமாக இரண்டு ஷெட்யூல்ஸ் இருக்கின்றன. முதல் ஷெட்யூலில் 50, 60 பண்டங்கள் உள்ளன. இண்டாவது ஷெட்யூலில் டெக்ஸ்டைல் குட்ஸ் என்று ஏழு உள்ளன. முதல் அட்டவணையில் உள்ள 14 பொருள்களுக்கு, அடம்பரப் பொருள்களுக்கு, 11-ல் இருந்து 12 சதவிகிதம் வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு அம்சம். இரண்டாவது அட்டவணையிலும் சில உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. அது ஏன் என்று எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். வாழ்க்கைக்கு முக்கியமாக வேண்டிய, தேவைப் படுகிற உணவு, உடை போன்றவைகளில் ஏறியிருக்கிறதா? உணவு தானியங்கள் மீது வரி இல்லை. இப்போது 14 பொருள்களின்மீதுதான் வரி ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் 11 சதவிகிதத்தில் இருந்து 12 சதவிகிதமாக. சாதாரண மக்கள் உபயோகிக்கும் போப், காபி, டீ, கிரசின், கெமிக்ஸ் பெர்டிஸேசர்ஸ், சிக்கரி இவற்றிற்கு விலக்கு கொடுக்கப்பட்டுருக்கிறது. அத்தியாவசியப் பொருள்களுக்கு இன்று திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் வரியை ஏற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த வரிப்பளு இந்த மாநிலத்தில் எந்தளவு வந்திருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். இன்று முதல் அட்டவணையில் உள்ள முதல் 14 பொருள்களுக்கே 1 சதவிகிதம் வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. சோப், கிரசின், காபி, டீ இவற்றிற்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காட்டன், காட்டன் யாரன் இவற்றிற்கு நாம் வரியை ஏற்றவில்லை. நம் வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான பலவிதப் பொருள்கள்மீது நாம் வரியை ஏற்றவில்லை. எண்ணெய் வித்துக்கள், சர்க்கரை, ஹைட்ஸ் அண்ட் ஸ்கின்ஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். எண்ணெய்களின் விலை குறைக்கப்படவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை ஒத்துக் கொண்டாலும் எண்ணெய் என்பதில் பலவிதங்கள் இருக்கின்றன.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1967 ஜூன் 24]

Oil seeds, other than cardamom and groundnut, that is to say, seeds yielding non-volatile oils used for human consumption or in industry or in the manufacture of varnishes, soaps and the like or in lubrication and volatile oils used chiefly in medicines, perfumes, cosmetics and the like— இவ்வளவு வகைகளைச் சேர்ந்தது இது. ஒரு சிலவற்றிற்குத்தான் வரி உயர்வு இருக்கிறது. இதைச் சொல்லும்போது ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். எண்ணெய் வித்துக்கள் எண்ணெயின் விலையைக் குறைப்பதற்காக எடுக்க இருக்கிற நடவடிக்கைகளுக்கு திரு. மாரடி அவர்களும், அவரது கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் இதே பேரவையில் எடுக்கப் போகிற நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவு தர வேண்டும். அதேபோல் சர்க்கரை, வெல்லம் இவற்றின் விலைகளை குறைக்க இந்த மா மன்றத்தில் வருகிற சட்டரீதியான காரியங்களுக்கு அவர்கள் ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸ்கின்ஸ் அண்ட் ஹைட்ஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதையும் அரசு ஒப்புக் கொள்வதற்கில்லை. ட்ரெஸ்ட் ஹைட்ஸ் அண்ட் ஸ்கின்ஸ்க்கு 1 சதவிகிதத்திலிருந்து 1½ சதவிகிதம் வரி உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. பத்து, இருபது ஆண்டுகளாக அந்த வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் என் நண்பர்களின் அனுபவத்தில் இருந்து எனக்குத் தெரியும், இது தாங்கக் கூடிய வரிதான் என்று. இதனால் பெரிய சிரமங்கள் சம்பவித்து விடுவதற்கில்லை. இதனால் அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலையும் ஏறவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே வரி வசூலிக்கவில்லை, அதை வசூலிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். திரு. லோகநாதன் அவர்கள் கூறியிருப்பதைக் கூறுகிறேன்.

I feel that the State should increase this exemption limit (of Rs. 10,000) only slightly, to start with, I recommend that the exemption limit should be increased to Rs. 15,000. This will entail a fall in the revenue to the tune of Rs. 19 lakhs. But as against this, it will once for all exclude the examination of nearly 16,000 assesses, about 18 per cent of all assesses.

இன்று இதன்பலனாக 18,000 வியாபாரிகள் பயன் அடைய இருக்கிறார்கள்.

ரெஜிஸ்ட்ரேஷனுக்கு, எக்ஸெம்ஷன் லிமிட் 7,500-லிருந்து 10,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. டேர்ன் ஓவர் லிமிட். 10,000 ரூபாயிலிருந்து ரூ. 15,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. கம்போஸிஷனுக்கு டேர்ன் ஓவர். லிமிட் 75,000 ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இவற்றினால் கிட்டத்தட்ட 25 சதவிகிதம் வியாபாரிகள் பயன் அடைவர். இதனால் நிர்வாக இயந்திரம் சரியாக இயங்கவும், எமாற்று இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளவும் வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது, இந்த மசோதாவினால். நான் ஒன்று கூற நினைக்கிறேன். அது

1967 ஜூன் 24] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

புரட்சிகரமாகக் கூட இருக்கலாம். புரட்சிகரமாக என்று கூறுகிறேன். விற்பனை வரி மூலம் விலைவாசி ஏறுவதில்லை. இது சமுதாயத்தில் சென்று கடைசியாக கன்ஸ்யூமர் பாயிண்டில்தான் செலவாகிறது. விற்பனை வரியே ஒரு ஆண்டி-இன்ஃப்ளேஷனரி மெஷின். எக்ஸைஸ் ட்யூட்டியினால் விலை உயருமே தவிர விற்பனை வரியினால் ஏற்படாது. இதனால் பண வீக்கம் ஏற்படுவதில்லை. இந்த வரி உயர்வோ அல்லது விதிப்போ விலைவாசி உயர்வுக்கு வழி அமைப்பதில்லையென்று கூறி இந்த மசோதாவை இந்த மாமன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இதற்கு ஒருமுடிமான பேராதாவு தந்து இதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: Mr. Speaker, Sir, I have not much to add to what the Food Minister has already said. I want to erase only one impression that is apt to be created by some of the criticisms levelled by the Opposition Members. In a democracy including ours, a general false impression is created in the minds of the people that those in the Government are merciless towards the people and those in the Opposition are the champions of the cause of the people. We have been hugging to this illusion for too long a time. I think the time has now arrived to give up the illusion, because the people are freed of that illusion. They know the nature, incidence and taxable capacity and more than that they know to what use the proceeds of the tax are put. Members on the Opposition side tried to present a very terrific picture of the people being overtaxed, all of them being in agony and the hon. Members of the Opposition going to their rescue. They have taken great pains and used very good diction for a very bad cause. The present taxation or to be more accurate the increase in the rate of taxation that is now aimed at is only a follow-up of the action of the previous Ministry. The Deputy Leader of the Opposition Mr. R. Ponnappa Nadar was presenting what seemed to be or at any rate what he ought to have believed to be cogent arguments. I went through the debates of 1965 when such a tax was levied by the then Minister Mr. R. Venkataraman, the criticism levelled against it and the answer given by the Minister. I did not find Mr. Ponnappa Nadar raising his voice then against it.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I was then in the Government party.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: My Friend says that he was in the Government party. That is why I said in the beginning that we should give up the illusion that when one is in the Government, he should be merciless to the people and when one is in the Opposition, he should be the champion of the cause of the people. We should logically see whether there is any need for augmenting the revenues. Most of the Members have accepted and several of them have welcomed the measure. The criticism

[Thiru C. N. Annadurai]

[1967 ஜூன் 24]

is about the implementation of the measure. As far as logic goes, most of the Members have accepted and some have welcomed it. We have to find out wherefrom we take money. Not only that. We should so adjust our taxes as not to be in a position to lose the natural benefits that we will get by the taxation levied by the Centre, and that point has been explained by the Food Minister. It is not as if we are unconscious of the fact that people will be put to a great loss. Left to myself, if there was no necessity for raising taxes, I would be the first person to abolish or at any rate reduce the sales-tax on most of the items, especially the goods which are needed by the common man. If only the Members of the Opposition, the Members of the Congress Party, have strengthened my hands when I was pressing my demand to the Centre that they should come and help me in a big way in the matter of food subsidy—I did not get it in our evening lectures to the people—if only we had got that, I think even this measure would not have become necessary. I assure this House and through this House the people of the State that once our finances are rectified and strengthened, I will try to remove some of the taxes which are working against the interests of the common man. Already we have taken that aspect into consideration and the Food Minister has said that that is why we have exempted tea, coffee, soap, chemical fertilisers, etc. When the Members now on the Opposition side were Members of the ruling party, they did not spare tea, coffee, soap and chemical fertilisers. We want to be more clean, that is why we have exempted soap. We want more food production, that is why we have exempted chemical fertilisers. I do not know what logic there was in the previous Government taxing all these things. I am not going into that matter in any detail. I am only saying that this is only a follow-up action. I do not deny that we want more revenue. As the Food Minister said, if money is taken from the people and utilised for purposes which are yielding benefits to the people, then it ought to be considered as A-1 anti-inflationary measure. I will end as I began by saying let us give up the illusion that Members on the Opposition side are the champions of the people and the Members on the Government side are the enemies of the people. As a matter of fact, the very fact that we form the Government means that we have been recognised to be better champions of the people than those on the opposite side. Therefore let my hon. Friends have faith in logic and give their very honoured support to this very innocent and very necessary measure.

* THIRU K. VINAYAKAM : I want to elicit a little information arising out of the statement made by the Chief Minister.

MR. SPEAKER : The hon. Member can ask one question by way of elucidation.

THIRU K. VINAYAKAM : I assume that the Speaker will give me permission. Arising out of the statements made by the Chief Minister and the Minister for General Sales Tax, it has been made

1967 ஜூன் 24]

clear that this measure has been brought forward and this Government has embarked upon raising the rate of sales-tax from two and a half per cent to three per cent to be in consonance with the measures already brought in by the Central Government. All along we have been in the belief that the Centre is a monstrous Government, the Centre levies all sorts of special taxes and that the State Government is very generous. Why should they both join and subject us to this kind of impositions?

* THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: My hon. Friend has correctly misread my argument. What I said was that it was a follow-up action and the other reason given was that because of a defect in the taxation system we should not lose what we should get from the Central Government. Incidentally my Friend asked why the Central Government and the State Government should join together. Even to think that there is a remote possibility of such a situation makes one's pulse tickle. It is not happening and it is not going to happen. If my hon. Friends are so inflamed by such a very small measure of taxation why should they be very patient, very silent and to use a legal form why should they abet that crime of high taxation presented by Mr. Morarji Desai?

உணவு வருவாய்த்துறை அமைச்சருடைய தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு மசோதா பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

2-வது பிரிவு மசோதாவின் உரிய பகுதியாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானம் பேரவையின் குரல்வாயிலான முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது என மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டது.

எதிர்க் கட்சியினர் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று தெரிவித்தனர்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

தீர்மானம் மறுபடியும் பேரவையின் குரல் வாயிலான முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது என மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டது.

எண்ணிக் கணிக்கும் வாக்கெடுப்பு கோரப்பட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு வாக்களித்தனர். ப.ப 5-30

ஆதரித்த உறுப்பினர்கள்.

- (1) திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை
- (2) திரு. வி. டி. அண்ணாமலை
- (3) திரு. அ. பொ. அரசு
- (4) திரு. அ. ஆறுமுகம்
- (5) திரு. வி. சின்னசாமி

[1967 ஜூன் 28]

- (6) திரு. ந. தருமலிங்கம்
- (7) மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்
- (8) மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி
- (9) மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்
- (10) மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி
- (11) மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து
- (12) திரு. து. ப. அழகமுத்து
- (13) திரு. முனு. ஆதி
- (14) திரு. ஆ. துரையாசன்
- (15) திரு. பி. ஜெயராமன்
- (16) திரு. கலியமூர்த்தி என்ற ஆ. கு. மூர்த்தி
- (17) திரு. எம். கந்தசாமி
- (18) திரு. எம். ஆர். கண்ணன்
- (19) திரு. எம். கண்ணப்பன்
- (20) திரு. ஆ. கருப்பையா
- (21) திரு. தே. கேசவலு
- (22) திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்
- (23) திரு. மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி
- (24) திரு. அ. கிருஷ்ணன்
- (25) திரு. நா. கிருட்டிணன்
- (26) திரு. சி. கோவிந்தராஜன்
- (27) திரு. பெ. மலைச்சாமி
- (28) திரு. வி. மலைக்கண்ணன்
- (29) திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் பெர்னாண்டோ
- (30) திரு. பி. துரைராஜ்
- (31) திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்
- (32) மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்
- (33) மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி
- (34) திரு. செ. கோ. விசுவநாதன்
- (35) திரு. என். ராஜாங்கம்
- (36) திரு. மா. இராசாங்கம்
- (37) திரு. மு. ச. சிவசாமி
- (38) திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்
- (39) திரு. நா. நாச்சிமுத்து
- (40) திரு. பா. நாகலிங்கம்
- (41) திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்
- (42) திருமதி ஈ. குப்பம்மாள்

1967 ஜூன் 24]

- (43) திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்
- (44) திரு. எஸ். பி. பச்சையப்பன்
- (45) திரு. எம். கோபால்
- (46) புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்
- (47) திரு. ஏ. எம். ராஜா
- (48) புலவர் க. முருகையன்
- (49) திரு. க. ந. இராமச்சந்திரன்
- (50) திரு. எஸ். ராமச்சந்திரன்
- (51) திரு. ஓ. பி. ராமன்
- (52) திரு. ஜே. எஸ். இராசு
- (53) திரு. மு. இரத்தினசபாபதி
- (54) திரு. என். சங்கரய்யா
- (55) திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து
- (56) திரு. ஆ. கு. சுப்பையா
- (57) திரு. ஹபிபுல்லா பேக்
- (58) திரு. ம. பொ. சிவஞானம்
- (59) திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்
- (60) திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்
- (61) திரு. சோ. அழகர்சாமி
- (62) திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி
- (63) திரு. எம். சுரேந்திரன்
- (64) திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்
- (65) திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா
- (66) திருமதி கே. பி. ஜானகி அம்மாள்
- (67) திரு. வி. எஸ். சண்முகம்
- (68) திரு. தொ. க. சிதைமீட்டான்
- (69) திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்
- (70) திரு. என். மருதாசலம்
- (71) திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்
- (72) திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்
- (73) திரு. தி. சி. திம்மராய கவுண்டர்
- (74) திரு. எஸ். கே. வடிவேலு
- (75) திரு. என். வரதராஜன்
- (76) திரு. ந. வீராசாமி
- (77) திரு. ஏ. வெள்ளதுரை
- (78) திரு. டி. எஸ். ஆதிபூலம்
- (79) டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே

[1967 ஜூன் 24]

- (80) திரு. எஸ். அழகுத்தேவர்
(81) திரு. பி. எஸ். எல்லப்பன்
(82) திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமையா
(83) திரு. மு. முத்தையா
(84) திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்
(85) திரு. பி. வெங்கடசாமி

எதிர்த்த உறுப்பினர்கள்.

- (1) திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்
(2) திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்
(3) திரு. கே. வினாயகம்
(4) திரு. எஸ். ராமலிங்கம்
(5) திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்
(6) திரு. ஆர். விஜய ரகுநாத தொண்டமான்
(7) திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை
(8) திரு. க. இராமமூர்த்தி
(9) திரு. கே. சகாதேவ கண்டர்
(10) திரு. அ. செல்லா கவுண்டர்
(11) திரு. நா. செளந்தரபாண்டியன்
(12) திரு. ந. தீர்த்தகிரி
(13) திரு. டி. டி. எஸ். திப்பையா
(14) திரு. கோ. பூவராகன்
(15) திரு. எம். வில்லியம்
(16) திரு. இல. பலராமன்
(17) திரு. என். துரைபாண்டியன்
(18) திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர்
(19) திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்
(20) திரு. வ. ஐயர்ஜி
(21) திரு. ஆர். கருப்பையா
(22) திரு. நா. காசிராமன்
(23) திரு. ப. மகாதேவன்
(24) திரு. டி. மார்டின்
(25) திரு. இ. அ. சிதம்பரம் பிள்ளை
(26) திரு. பா. க. சி. முத்துசாமி
(27) திரு. சி. நஞ்சன்

1967 ஜூன் 24]

நடுநிலை வகித்த உறுப்பினர்கள்—எவருமில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த மசோதாவின் இரண்டாவது பிரிவுக்கு—

ஆதரவு தெரிவித்த உறுப்பினர்கள்--85

எதிர்த்த உறுப்பினர்கள்--27

நடுநிலை வகித்த உறுப்பினர்கள்--எவருமில்லை

இரண்டாவது பிரிவு நிறைவேற்றப்பட்டதாக அறிவிக்கிறேன்.

இரண்டாவது பிரிவு நிறைவேற்றப்பட்டது.

மூன்று முதல் 8 வரையில் உள்ள பிரிவுகள் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 9.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது பேரவையின் முன்னுள்ள தீர்மானம் '9-வது பிரிவு மசோதாவிற்கு உரிய பகுதியாகக் கருதப்பட வேண்டும்' என்பது. இதற்கு திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் வற்புறுத்துகிறார்களா?

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : எஸ் சார், என் பெயரிலுள்ள திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன் :

"In sub-clause (3) of clause 9, delete the figure '24'?"

திரு. என். சங்கரய்யா : நான் இந்தத் திருத்தத்தை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், 24-வது, ஐட்டத்திலே இருக்கக் கூடியது, 'Milk foods (excluding milk but including milk powder)' என்பதாகும். அதாவது, பாலுக்குக் கிடையாது வரி; ஆனால், பால் பௌடருக்கு உண்டு. பால் பௌடர் போன்றவை சாதாரணமாக குழந்தைகளுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படும் பொருள். ஆகவே தான், குழந்தைகளுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படும் பால் பௌடர் மீது நாம் வரியை அதிகப்படுத்துவது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது என்கின்ற காரணத்தால், இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுதே கடைகளிலே போய் யார் வேண்டுமானாலும், எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வாங்கிக் கொள்ளும் அளவுக்கு கிடைப்பதில்லை. தாசில்தார் உத்தரவு போட்டுவிடுகிறார்கள். அல்லது அரசாங்கத்தில் இருந்து உத்தரவு வந்துவிடுகிறது, நியாய விலைக்கடைகளில் இவற்றை வினியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று. அங்கே போய்க் கேட்டால் சாதாரண மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஆகவேதான் குழந்தைகளுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படும் இந்த பால் பௌடர் மீது தயவுசெய்து

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1967 ஜூன் 24]

இந்த வரியை விதிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் தொகையை வேறு ரூபத்தில் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். ஆகவே, கண்டிப்பாக இந்த வரி உயர்வைக் கைவிட வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சாபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத தற்கு வருந்துகிறேன். பாலுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அமுல், ஹார்லீக்ஸ், க்ரூகோஸ் போன்றவையெல்லாம் கொஞ்சம் வசதியும் வாய்ப்பும் உள்ளவர்களாலே உபயோகப்படுத்தப்படும் பொருள்கள் என்ற கருத்திலேதான் இந்த வரியை அவற்றின்மீது அதிகமாக்கியிருக்கிறோம் என்று கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கருதிக் கொள்ளத் தேவையில்லை. ஒரு முனையில்தான் இந்த வரி இந்தப் பொருட்களைப் பொறுத்த வரையில் விதிக்கப்படுகிறது என்பதையும் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். நான்கைந்து கட்டங்களில் வரி விதிக்கப்படும்பொதுதான் அது பெரிய பாதகமாய்விடும் என்று சொல்லலாம். முன்புள்ள சட்டத்தில்கூட இவற்றுக்கு ஒரே முனையில் 3½ சதவீதம் வரி விதிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது இந்தத் திருத்தத்தின் மூலமாக அவற்றுக்கு ஒரே முனையில், ஒரே கட்டத்தில் நான்கு சதவீதம் அளவிற்கு விதிக்கப்படுகிறது. எனவே, கனம் உறுப்பினர் திரு. கோதண்டராமன் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கில்லை. இந்த ஒரு சிறிதளவு உயர்வினால் அரசாங்கத் திற்கு மிகப் பெரிய அளவிற்கு வருமானம் வரப்போவது இல்லை, அந்தப் பொருட்களை வாங்கி உபயோகிப்போர்களுக்கும் பெரிய அளவிற்குப் பாதிக்காது என்ற காரணத்தினால் இந்தத் திருத்தத்தை நான் எதிர்க்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் திருத்தம் வாக்களிப்புக்கு விடப்படுகிறது. உறுப்பினர் திரு. கோதண்டராமன் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஆதரிப்பவர்கள் 'ஆம்' என்க.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறேன், இல்லையா என்பதைக் கேட்டு விட்டு, அதன் பிறகுதான் திருத்தத்தை ஓட்டுக்கு விடவேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் திருத்தத்தைக் குறித்து உறுப்பினர் அவர்களை நான் முதலிலேயே கேட்டாகி விட்டது. முதலில் மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய விருப்பத்தை நான் கேட்க, அவர்கள் அதை வற்புறுத்துவதாகச் சொன்னதன் காரணமாகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தை நான் வாக்கெடுப்புக்கு விட முற்பட்டேன்.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : The Hon. Speaker may kindly ascertain from the hon. Member whether he is withdrawing his amendment or pressing it.

1967 ஜூன் 24]

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், என்னுடைய திருத்தத்தை நான் வற்புறுத்தவில்லை என்று மிகுந்த வருத்தத் தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப் பட்டது.

9-வது பிரிவு, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

10-வது பிரிவு

MR. SPEAKER : The question is—

“ That clause 10 do stand part of the Bill ”.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Sir, I move the following amendment :—

“ In clause 10, omit sub-clause (2), and renumber sub-clause (3) as sub-clause (2). ”

* திரு. என். சங்கரய்யா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 10-வது பிரிவிற்கு நான் அறிவிப்புக் கொடுத்துள்ள பின்வரும் திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“ In sub-clause (1) of clause 10, delete the figures ‘ 5 ’ and ‘ 6 (a) ’. ”

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இதை நான் வழிமொழிகின்றேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 10-வது பிரிவு (1) வது உப-பிரிவில் ‘ 5 ’ ‘ 6 (ஏ) ’ என்கிற ‘ ஐடம் ’—கனில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கக்கூடிய பொருட்களுக்கு ஏற்கனவே விதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய 2 சத வீத வரி 3 சத வீதமாக இந்தத் திருத்த மசோதாவின்படி உயர்த்த உத்தேசிக்கப்படுகிறது.

இரண்டாவது ஷெட்யூலில் 5-வது ஐடத்தில் சணல் என்கிற பொருள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சணல் பொருள்கள் சாதாரண மக்களால் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. சணல் நாரினால் உண்டாக்கப்படுகின்ற பை, தானியங்களைக் கட்டுவதற்கு உபயோகிக்கப்படும் சாக்கு இவைகளெல்லாம் சாதாரண மக்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய பொருட்களாகும். அந்தப் பொருட்கள் மீதும் இந்த வரி விதிக்கப்படுவதால், அவர்களைப் பாதிக்கும் என்ற காரணத்தால் அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே கவனம் செலுத்தி, சணற்பொருட்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்குமாறு நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, 6 (ஏ) ஐடத்தில் எண்ணெய் வித்துக்களுக்கு வரி விதிப்பதைப்பற்றி உள்ளது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பொது விவாதத்தில் பேசும்போது, தொழிற்சாலைகளில் பல காரியங்களுக்கு எண்ணெய் வித்துக்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1967 ஜூன் 24]

என்று குறிப்பிட்டார். தொழிற்சாலைகளில் பயன்படுத்துகிற அத்தகைய எண்ணெய் வித்துக்களைக் குறித்து நான் அதிகமாகக் கவலைப்படவில்லை. 'seeds yielding non-Volatile oils used for human consumption'. என்ற பகுதி அதில் இருக்கிறது. மக்களுடைய வாழ்விலே உபயோகப்படுத்தக்கூடிய அந்த எண்ணெய் வித்துக்களைக் குறித்துத்தான் நான் இந்தத் திருத்தத்தை இங்கே பிரேரேபித்திருக்கிறேன். ஆகவே, இவைகளைக் குறித்துக் கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன பதில் கூறுகிறார்கள் என்பதைப் பொருத்தத்தான் என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்துவதா இல்லையா என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தின் முதல் பகுதியில், இரண்டாவது ஷெட்டியில் கண்டுள்ள ஐந்தாவது இனத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஏற்கனவே பல பேர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். 6 (ஏ) இனத்தைப் பொறுத்த வரையில் மூன்று ஒரு முறை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, சோப்பை சாதாரண மக்கள் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஆகவேதான் அந்த சோப்புக்கு வரி போடவில்லை. பார்த்தீர்களா? என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இந்த மசோதாவில் பார்க்கும்போது சோப்புக்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடிய எண்ணெய் வித்துக்களுக்கும் வரி போடப்படுகிறது. சோப்புக்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடிய எண்ணெய் வித்துக்களுக்கு வரியை அதிகப்படுத்தும் நிலையில், சோப்பினுடைய விலையும் உயரக்கூடும். அப்பொழுது, அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி—சோப்புக்கு வரி இல்லை என்று சொல்லப்பட்ட வாக்குறுதி—என்ன ஆவது? ஆகவேதான் சோப்பின் விலையை உயர்த்தக்கூடிய தன்மையிலே அமைந்திருக்கும் 6(ஏ) என்கிற ஐடத்தையும் இரண்டாவது ஷெட்டியிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டும். அதற்குரிய வகையில் அமைந்திருக்கும் எங்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இல்லையென்றால், மூன்று சத வீதமாக வரியை உயர்த்துவதற்குப் பதிலாக இரண்டு சத வீதமாகவே இருப்பது நலமாக இருக்கும் என்றும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

* மாண்புமிகு கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தின் முதல் பகுதி சணலைப் பொருத்தது. நான் மூன்று சொன்ன அதே வாதத்தைத்தான் இதற்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டு சத வீதத்தை மூன்று சத வீதமாக மத்திய சர்க்கார் அக்கியிரூப்பதால்தான் இதையும் மூன்று சத வீதமாக்குகிறோம். மேலும், இந்த வரி ஒரே முனையில் விதிக்கப்படுவதால் ஒரே சீராக அமைந்துவிடுகிறது.

எண்ணெய் வித்துக்களைப் பொறுத்தும் நான் பொது விவாதத்தின்போதே பதில் அளித்திருக்கிறேன். உணவுப் பொருளாக உபயோகப்படும் எண்ணெய் மட்டுமல்லாமல் எல்லா வகையான காரியங்களுக்கும் உபயோகப்படும் பல தரப்பட்ட எண்ணெய்களாக இருக்கிற காரணத்தால், திருத்தத்தின் இரண்டாவது

1967 ஜூன் 24] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பகுதியையும் நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை நான் எதிர்க்கிறேன்.

* திரு. என். சங்கரய்யா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தந்த பதிலுக்குப் பிறகு நான் இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்தவில்லை.

திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப் பட்டது.

அரசினர் திருத்தம், பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருத்தப்பட்ட 10-வது பிரிவு இம்மசோதாவுக்கு உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டுமா என்பது கேள்வி

THIRU N. SANKARAIYAH : Sir, there is another amendment to this clause.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னொரு திருத்தம் இருப்பதாக உறுப்பினர் கூறுகிறார்.

திரு. என். சங்கரய்யா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, "In clause 10, delete sub-clause (2) " என்கிற என்னுடைய திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகின்றேன். நிலக்கடலை மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரி உயர்வினை நீக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய திருத்தமாகும். மற்ற பொருள்களைப்பற்றி எப்படியானாலும், நிலக்கடலை என்பது சாதாரண மக்களால் உபயோகப்படுத்தப்படக்கூடிய உணவுப் பண்டத்தைச் சேர்ந்தது. நிலக்கடலையை வரி உயர்விலிருந்து நீக்கும்படி கோருவதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி உணவு அமைச்சர் அவர்கள் யோசனை செய்து பதிலளிப்பார் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய சங்கரய்யா அவர்கள் குறிப்பிடுகிற அதே தகவலை அதே விதமாக சர்க்காருடைய தரப்பிலே திருத்தம் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் தம் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கச் சார்பிலே அதிகாரபூர்வமாகத் திருத்தம் கொடுத்திருப்பதால் திரு. சங்கரய்யா அவர்களையும், திரு. கோதண்டராமன் அவர்களையும் தங்கள் திருத்தங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : அதை நான் வற்புறுத்த விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரசினரின் திருத்தமாக நிறைவேற்றப்பட்டதை உறுப்பினர் திருத்தமாக நீண்டும் கொண்டு வர முடியாது.

[பேரவைத் தலைவர்]

[1967 ஜூன் 24]

திருத்தப்பட்ட 10-வது பிரிவு பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

11-வது பிரிவு பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

மசோதாவின் நெடுந்தலைப்பு, முகப்புரை, முதல் பிரிவு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது, மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் மசோதாவைச் சட்டமாக ஆக்க வேண்டுமென்று கோருவார்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது திருத்தப்பட்ட “பொது விற்பனை வரி மசோதா நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தப்பட்ட மசோதா சட்டமாக ஆக்கப்பட வேண்டுமா என்பது கேள்வி. இதை ஆதரிப்பவர்கள் ‘ஆம்’ என்க. எதிர்ப்பவர்கள் ‘இல்லை’ என்க.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இல்லை, இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நண்பர் அவர்கள் வாக்குகளை எண்ணி கணக்குப் பார்க்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள் போலும். மணி அடித்தவுடன், கதவுகளை எல்லாம் மூடி எண்ணுதல் நடத்த வேண்டும். உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் அருள் கூர்ந்து அவரவர்கள் இடத்திலேயே அமர வேண்டும்.

(மணி அடிக்கப்பட்டது—கதவுகள் எல்லாம் மூடப்பட்டன)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தப்பட்ட மசோதா சட்டமாக ஆக்கப்பட வேண்டுமா என்பதை கேள்வி. ஆதரிக்கிறவர்கள் ‘ஆம்’ என்க. எதிர்ப்பவர்கள் ‘இல்லை’ என்க.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு திருத்தப்பட்ட மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, அரசினரின் தீர்மானம் ஒன்றை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வருவார்கள்.

8. அரசினர் தீர்மானம்.

தமிழக மின்சாரக் கழகம் வாங்கக்கூடிய அதிகக் கடன் அளவை வரையறுத்தல்

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1948-ம் ஆண்டு மின்சக்தி வழங்கல் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 54/1948) 65-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (3)